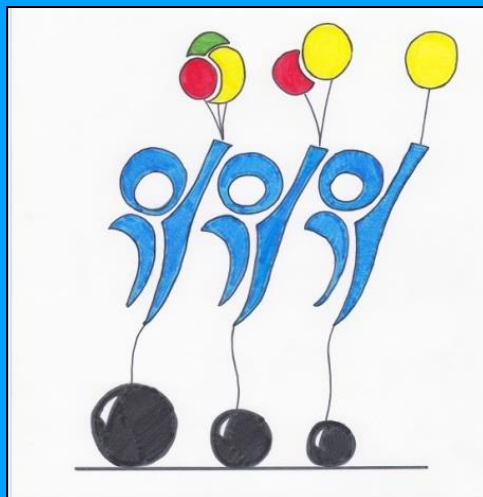

Erasmus+ KA201 Project

Supporting Opportunity in Schools: Promoting Educational Equity

Project Number 2017-1-ES01-KA201-037990

El nostre projecte té com a objectiu capacitar les escoles per fomentar i avaluar l'equitat mitjançant el desenvolupament de diversos productes intel·lectuals i accions de difusió per tal que els dirigents escolars prenguin consciència de la importància d'avaluar les condicions d'equitat dels centres educatius. Trobareu més informació a la web del projecte.

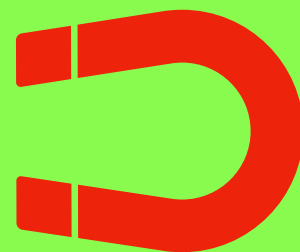
Our project is aimed at empowering schools to enhance and to assess equity through the development of several intellectual outputs and actions. This highlights the importance of assessing equity in schools to raise awareness among educational stakeholders. You can find more information in the project website.

The fourth transnational meeting of the project was held in Brussels from the 25th to the 27th of March. We revised the progress of our intellectual outputs: guide on school equity, rubric, dashboard of indicators, training course for school leaders, description of best practices and academic papers. These are the colleagues who attended the meeting.

La quarta reunió transnacional del projecte va ser a Brussel·les del 25 al 27 de març. A la reunió es va revisar l'estat dels productes intel·lectuals que s'estan elaborant en el projecte: guia per a l'equitat escolar, rúbrica, panell d'indicadors, curs de formació per a dirigents escolars, descripció de bones pràctiques i articles acadèmics. Aquests són els companys que van assistir a la reunió.

MULTIPLIER EVENTS

Al mes de maig o juny de 2019 s'organitzarà una jornada a cada país per compartir i promoure els productes intel·lectuals del projecte amb dirigents i agents educatius a les àrees d'influència de les institucions participants.

La jornada inclourà una conferència, una taula rodona, presentació de bones pràctiques i de resultats del projecte.

In May-June 2019, there will be a conference in each country to share and promote the intellectual outputs of the project with school heads and educational stakeholders in the area of influence of the participating institutions.

The conference will include a lecture, a round-table, presentation of best practices and the project outputs.

BRUSSELS

6th May

MONZA

8th May

SIBIU

17th May

BARCELONA

23rd May

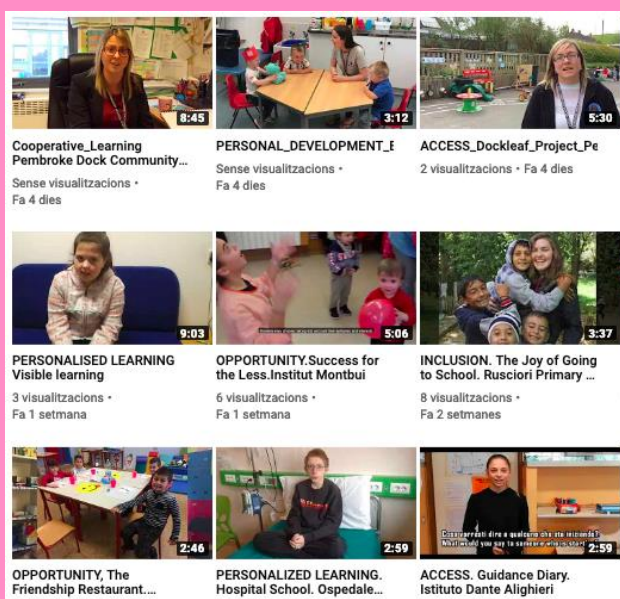
GIRONA

3rd June

SWANSEA

18th June

In our YouTube Channel, you will find 35 best practices on school equity with a description and a video recording

Al nostre canal de YouTube, trobareu 35 bones pràctiques d'equitat escolar amb descripció i vídeo

Visit our website to access all the information about the project

Visiteu el nostre web per tenir més informació del projecte

Entrevista a Marc Fuster, analista.

Direcció d'Educació i Competències, OCDE.

Interview with Marc Fuster, analyst.

Directorate for Education and Skills, OECD.

What is equity in education for the OECD?

According to the OECD, educational equity is composed of two variables. On the one hand, it refers to how fair the educational system is. Fairness is understood as the personal or social circumstances of students, such as sex, ethnic origin or family circumstances, not becoming a barrier for students to develop their full potential. On the other hand, equity refers to whether the educational system is inclusive. Here, inclusion is understood as all individuals achieving at least a minimum level of basic competencies.

Are there many differences between European educational systems regarding equity?

Yes. For example, in relation to fairness in the system, according to the PISA 2015 results, the most disadvantaged students in terms of economic, social and cultural status in France and Hungary are more than 3.5 times more likely to appear in the fourth lower performance in science in relation to students in more favored environments. The socio-economic status of students is calculated on various factors, including the academic achievement of parents and their employment, as well as family wealth and the various educational resources present in the home.

In PISA 2015, approximately

13% of the variation in student performance in science is directly related to socioeconomic and cultural status. Anyway, there are differences. While in Iceland the impact of the socio-economic and cultural situation is less than 5% of the variation in performance, in France, Hungary and Luxembourg, the socioeconomic status explains 20% or more of this difference. The results of PISA 2015 place Spain at the OECD average, with 13%. The figures are similar if we look at performance in mathematics and reading.

These data are just a picture, which is actually much broader if we consider variations in indicators such as access to university studies, obtaining a certificate of basic education or participation in early years education (0-3), which becomes a key corrector to compensate for contextual inequalities during early childhood, with effects that extend throughout the school stage and beyond.

Education at a Glance 2018
OECD INDICATORS

For example, with Education at a Glance 2018 data, we see that 35% of boys and girls under 3 years of age participate in education 0-3 on average in OECD countries, but while 41% of children with mothers with higher education studies participate in early education, only 31% of the children of mothers without university studies do so. Here, Spain stands above the average, but far from leading countries, such as Denmark and Norway, with figures that exceed 70 and 80% respectively, and with minor differences in the participation of more and less advantaged students.

What studies has the OECD carried out recently on equity in education? What information do they provide?

Equity appears as a cross-cutting issue in all or almost all projects of the OECD directorate of education. For example, equity is a central element when it comes to talking about education 0-3, as it has impacts on the development of children during this same stage of life, and also on their future cognitive and socioemotional development. Recent data regarding access to education 0-3 tells us that while OECD countries have tended to universalise the pre-primary stages, there are still significant shortcomings in the schooling of minors of 3 years, especially when they come from disadvantaged environments.

We can check this by looking at the "Education at a Glance 2018" or the "Starting Strong 2017: Key OECD Indicators on Early Childhood Education and Care" (OECD, 2017).

Obviously, PISA also offers us periodic data that are relevant in relation to equity. The study provides information on the performance of the students, both in cognitive and socio-emotional aspects (especially PISA 2015 (volume 3), dedicated exclusively to the well-being of students), and it distinguishes by socio-economic level, origin and mother tongue, gender and territorial dimension (urban-rural) of the students when analyzing the results. With PISA data, it is possible to analyze the impacts of specific policies on students, disaggregating the effects they have on specific groups (for example, the effects of course retention on socio-economically disadvantaged students compared to performance in countries that do not have course retention). Comparing two or more educational systems must be done carefully, of course, but it is also clear that these data allow us to better understand certain elements of our systems that would otherwise be much more difficult to analyze. In relation to PISA, the latest thematic report published in 2018 is precisely an exhaustive analysis on equity.

Another clear case of a recent report on equity and educational policies is the research on school resources, led by Paulo Santiago and Deborah Nusche from the department of recommendations in public policy and implementation (PAI, policy advice and implementation). The two synthesis publications published so far allow us, respectively, to understand much better how different educational systems focus on the financing of the provision, and how they organize their school networks to become

more effective and efficient. This is a project with a rigorous analysis, through which it is possible to understand better, for example, how the resources of the educational system can be organised to respond to those who need them most, or how schooling processes can be guaranteed when a municipality or region suffers substantial demographic changes in a relatively short period of time (eg depopulation in pre-rural areas).

conditions and professional opportunities for teachers. Trends Shaping Education Spotlights, which look at the impact of emerging issues on the operation and objectives of educational systems, are important. The work already mentioned about school resources, the "School Resources Reviews", or the periodic compilation of comparative analysis of educational policies

"Comparing two or more educational systems must be done carefully, of course, but it allows us to better understand certain elements of our systems that would otherwise be much more difficult to analyze"

How does OECD assess equity?

As I said, educational equity can be faced in different ways, and somehow, the different lines of the directorate of education face them with different approaches. What is the role of teacher training and pedagogical knowledge of teachers and directors? What role has school autonomy or the inspection of education? Which is the best way to organize them? How do schools guarantee that all students have opportunities to learn what is relevant? How has a curriculum been designed? and how can we evaluate the incentives of the different actors to be aligned with educational priorities? ... all are relevant questions when addressing the reduction of educational inequalities and improving the quality of teaching and learning processes.

Some pieces of the OECD's work relevant in this regard have already been mentioned, such as the periodic results of publications such as Education at a Glance and PISA, but also TALIS with regard to working

"Education Policy Outlook", are also informative in this regard. Obviously, the question of vocational training - in which a very complete work on workplace learning has recently been published - or papers related to education 0-3 and tertiary education.

Certainly, the fact that there are a number of publications exploring this question, which are also diverse among them, implies a certain degree of duplicity and repetition. However, it also allows us the ability to "explore everything". Some of the hottest issues in educational policy forums now have OECD data to analyze them, such as the impact of digital connectivity among children and adolescents, the impact of socio-emotional competencies on the academic performance and the well-being of the students, or the analysis of factors of quality in education 0-3 beyond the degree of schooling. This is illustrated by the permanent updating of questionnaires in PISA and its innovative domains, or ongoing projects such as "21st Century Children", or the study on socio-emotional competences.

In what ways could education systems favor equity?

There are many elements that play a role in this topic, for example, to ensure a sufficient level of funding for the educational system, which at the same time guarantees access to the different educational levels regardless of the personal or family situation of the learner; to guarantee early years education (0-3), especially students with less-favored situations, and pay attention to criteria of quality assurance in teaching and learning; to provide more resources, financial or otherwise, to those schools that receive learners with more educational needs, such as learners of immigrant background, or address issues such as the active participation of girls and women in science, technology and mathematics; how to distribute the best teachers and improve the stability of the workforce of the schools, especially those where teaching is a more difficult challenge; to fight school segregation, helping the municipalities to make better planning and controlling the criteria for the assignment of learners to the schools; to drastically reduce the course retention; to help learners with less resources to complete lower and upper secondary education, for example with financial aid, as well as accessing and completing higher education; to provide robust academic and professional guidance systems, especially at the end of compulsory education, and to work for smoother transitions between stages, for example with a greater continuity between 0-3 and pre-primary and primary, or between lower and upper secondary education or vocational training; to facilitate frames and tools for the evaluation

and teacher peer learning, through solid peer evaluation protocols and better training of the school heads; to provide resources to VET to improve the professional development and research capacity of teachers on the pedagogical methods they use, or on the use and analysis of data that can allow them to understand and better address the needs of their students, among others things. The list is not short, it is true, but it is specific, and we have enough knowledge about many of these issues to start working on them. The political will and the inclusion of the different stakeholders involved in decision-making is key to doing this with guarantee.

mentioning that schools have limited capacity, often with very high expectations and unlimited needs imposed from outside, whether they are from families or the administration. If this is the case for schools in general, it is an even more significant problem for those where the context is more complicated. If teachers are not burned out, it means they really have a vocation!

It's been a joke, there can always be an individual effort to improve things, an extra motivation or the coincidence that a school has an extraordinary leadership or a particularly committed team.

"The professional culture of teachers, their ability to collaborate and the attitude they have towards their students and families are determinants of the fairness and the inclusion of an educational system"

What do you think schools could do to improve equity?

There are many determinants of the fairness and the inclusion of an educational system, which are developed in the context of the school; from the professional culture of teachers, their ability to collaborate and the attitude they have towards their students and families, to the general school culture in relation to academic learning, but also to questions related to life in general, such as respect for peers or the voice of students in the decision that affect them. All are determining factors.

In any case, it is worth

But the capacity to transform things has an important organizational and systemic dimension. A clear case of this is the availability of resources, and if these are distributed according to the needs. To take an example that I think will sound familiar to any teacher, and about which we often talk little about, it is time. How can we improve professional collaboration in the school, the time devoted to the individualized analysis of students, the design of innovative pedagogical strategies, etc. if we have previously overloaded the teachers with a lot of other obligations and an organization of work that they have little to do with them?

Què entén l'OCDE per equitat en educació?

Segons l'OCDE, l'equitat educativa es compon de dues variables. D'una banda, es refereix a com de just és el sistema educatiu, i s'entén per justícia que les circumstàncies personals o socials de l'alumnat, com ara el sexe, l'origen ètnic o les circumstàncies familiars, no suposen un impediment pel desenvolupament ple del seu potencial. Per l'altra, equitat fa referència a si el sistema educatiu és inclusiu. Aquí, s'entén per inclusió que tots els individus assoleixin almenys un nivell mínim de competències bàsiques.

"La participació en l'educació 0-3, que esdevé un corrector clau per compensar les desigualtats contextuais durant la primera infància, amb efectes que s'estenen durant tota l'etapa escolar i més enllà"

Existeixen moltes diferències sobre equitat entre els sistemes educatius europeus?

Sí. Per exemple, en relació a la justícia en el sistema, segons els resultats de PISA 2015 l'alumnat més desafavorit en termes d'estatus econòmic, social i cultural a França i Hongria és més de 3,5 vegades més propens a aparèixer en el quart inferior de rendiment en ciència en relació amb els estudiants d'entorns més afavorits. L'estatus socioeconòmic dels estudiants es calcula sobre diversos factors, incloent l'assoliment acadèmic dels pares i la seva ocupació, així com la riquesa familiar i els diversos recursos educatius presents a la llar.

A PISA 2015, aproximadament el 13% de la variació en el rendiment de l'alumnat en ciències està directament

relacionat amb l'estatus socioeconòmic i cultural. De totes maneres, hi ha diferències. Mentre que a Islàndia l'impacte de la situació socioeconòmica i cultural suposa menys del 5% de la variació en el rendiment, a França, Hongria i Luxemburg l'estatus socioeconòmic explica un 20% o més d'aquesta diferència. Els resultats de PISA 2015 situen Espanya a la mitjana OCDE, amb un 13%. Les xifres són similars si mirem el rendiment en matemàtiques i lectura.

Aquestes dades són tan sols una "foto", que en realitat és molt més àmplia si pensem en les variacions

en indicadors com l'accés a estudis universitaris, l'assoliment d'un certificat d'estudis bàsics o la participació en l'educació 0-3, que esdevé un corrector clau per compensar les desigualtats contextuais durant la primera infància, amb efectes que s'estenen durant tota l'etapa escolar i més enllà. Per exemple, amb dades de Education at a Glance 2018, veiem que un 35% dels nens i nenes menors de 3 anys participa de l'educació 0-3 de mitjana als països OCDE, però mentre un 41% dels nens amb mares amb estudis superior hi participa, tan sols el 31% dels fills de mares sense estudis universitaris ho fan. Aquí, Espanya es situa per sobre la mitjana, però lluny de països capdavanters, com Dinamarca i Noruega, amb xifres que superen el 70 i 80% de participació respectivament, i amb diferències menors en la participació entre alumnat més i menys avantatjat.

Quins estudis ha fet darrerament l'OCDE sobre equitat en educació? Quina informació ens aporten?

L'equitat apareix com un tema transversal en tots o pràcticament tots els projectes de la direcció d'educació de l'OCDE. Per exemple, l'equitat és un element central a l'hora de parlar de l'educació 0-3, ja que té impactes en el desenvolupament dels infants durant aquesta mateixa etapa de la vida, i també en el desenvolupament cognitiu i socio-emocional posterior. Dades recents relatives a l'accés a l'educació 0-3 ens diuen que, si bé els països de l'OCDE han tendit a la universalització de les etapes de pre-primària, encara existeixen importants mancances en l'escolarització de menors de 3 anys, especialment quan provenen d'entorns desfavorits. Així ho comprovem fent un cop d'ull a les dades d'"Education at a Glance 2018" o al compendi d'indicadors "Starting Strong 2017: Key OECD Indicators on Early Childhood Education and Care" (OECD, 2017).

Òbviament, PISA també ens ofereix dades periòdiques que són rellevants en relació a l'equitat. L'estudi proporciona informació relativa al rendiment de l'alumnat, tant en aspectes cognitius com socio-emocionals (destacar el volum 3 de PISA 2015, dedicat exclusivament al benestar de l'alumnat), i distingeix per nivell socioeconòmic, origen i llengua materna, gènere i dimensió territorial (urbà-rural) de l'alumnat a l'hora d'analitzar els resultats. temàtic publicat el 2018 és precisament una anàlisi exhaustiva sobre equitat.

Amb dades PISA és possible analitzar els impactes de polítiques concretes sobre l'alumnat, desgranant els efectes que aquestes tenen sobre grups concrets;

Per exemple, els efectes que pugui tenir la repetició escolar sobre alumnes socioeconòmicament desafavorits, i el rendiment comparat que obtenen països que opten per fórmules diverses. Comparar dos o més sistemes educatius s'ha de fer amb cura, és clar, però també és evident que aquestes dades ens permeten entendre molt millor determinats elements dels nostres sistemes que d'altra manera seria molt més complicat analitzar. En relació a PISA, el darrer informe temàtic publicat el 2018 és precisament un anàlisi exhaustiu sobre equitat.

Com garanteixen els centres que tots els alumnes accedeixen a oportunitats d'aprendre allò que és rellevant?

Un altre cas clar d'informe recent sobre equitat i polítiques educatives és la feina entorn els recursos escolars, que lideren en Paulo Santiago i la Deborah Nusche de la divisió de recomanacions en política pública i implementació (PAI, policy advice and implementation). Les dues publicacions de síntesi publicades fins ara ens permeten, respectivament, entendre molt millor com diferents sistemes educatius encaren el finançament del servei, i com organitzen les seves xarxes escolars per proveir-lo de manera més eficaç i eficient. Aquest és un projecte amb una anàlisi impecable i minuciosa, a través de la qual és possible entendre millor, per exemple, com es poden ordenar els recursos del sistema educatiu per donar resposta als centres que més ho necessiten, o com es pot encarar amb garanties un procés de consolidació escolar quan un municipi o regió pateix canvis demogràfics substancials en un període relativament curt de temps (e.g. despoblació en àrees preeminentment rurals).

Com avalua l'equitat l'OCDE?

Com deia, l'equitat educativa té diferents vessants des d'on encarar-la, i en certa manera, les diferents línies de treball de la direcció d'educació l'exploren amb aproximacions diferents. Quin és el paper de la formació docent i el coneixement pedagògic de mestres i directors, quin paper té l'autonomia de centres o la inspecció i quina és la millor manera d'organitzar-les?, com garanteixen els centres que tots els alumnes accedeixen a oportunitats d'aprendre allò que és rellevant?

l'impacte de temes emergents sobre el funcionament i objectius des sistemes educatius, són importants. La feina ja esmentada sobre recursos escolars, les "School Resources Reviews", o el recopilatori periòdic d'anàlisi comparat de polítiques educatives "Education Policy Outlook", són també informatius en aquest sentit. Evidentment, la qüestió de la formació professional – en el que recentment s'ha publicat un treball molt complert sobre aprenentatge al lloc de treball – o la feina relativa a l'educació 0-3 i l'educació terciària.

Certament, el fet de comptar amb una quantitat notable de projectes encarant la qüestió, que a més són diversos entre ells, implica un cert grau de duplicitats i repetició. No obstant, també permet "explorar-ho tot". Alguns dels temes més candents en fòrums de política educativa avui compten ja amb dades de l'OCDE per analitzar-los, com pot ser l'impacte de la connectivitat digital entre infants i adolescents, l'impacte de les competències socio-emocionals sobre el rendiment acadèmic i el benestar de l'alumnat, o l'anàlisi de factors de qualitat en educació 0-3 més enllà del grau d'escolarització.

Com es dissenya un currículum i com s'avalua perquè els incentius dels diferents actors estiguin alineats amb les prioritats educatives?

Algunes peces de la feina de l'OCDE rellevants en aquest sentit ja les he esmentat, com són els resultats periòdics de publicacions com Education at a Glance i PISA, però també TALIS pel que fa a les condicions de treball i oportunitats professionals dels docents. També els Trends Shaping Education spotlights, que miren

Així ho exemplifiquen la permanent actualització dels qüestionaris a PISA i els seus dominis innovadors, o projectes en marxa com "21st Century Children" (Infància al segle 21), o l'estudi sobre competències socio-emocionals.

De quina manera podrien els sistemes educatius afavorir l'equitat?

Hi ha molts elements que juguen un paper en aquest tema. Garantir un nivell suficient de finançament pel sistema educatiu, que alhora garanteix accés als diferents nivells educatius independentment de la situació personal o familiar de l'alumne. Garantir l'educació 0-3, especialment als alumnes amb situacions menys afavorides, i parar atenció a criteris de garantia de la qualitat en l'ensenyament-aprenentatge. Dotar de més recursos, siguin financers o d'altre tipus, aquelles escoles que reben un alumnat amb més necessitats educatives, com per exemple alumnat d'origen immigrant, o abordar qüestions com la participació activa de les nenes i dones en matèries de ciència, tecnologia i matemàtiques. Com es distribueixen els millors docents i s'afavoreix l'estabilitat de les plantilles dels centres, especialment aquelles on ensenyar és un repte més difícil per la composició de l'alumnat o el context del centre. Combatre la segregació escolar, ajudant als municipis a fer una millor planificació i controlant els criteris d'adscripció de l'alumnat als centres. Reduir dràsticament la repetició de curs. Ajudar als alumnes amb menys recursos a completar la secundària inferior i superior, per exemple amb ajuts econòmics, com també a accedir i completar estudis superiors. Proporcionar sistemes robustos d'orientació acadèmica i professional, sobretot a finals d'etapa, i treballar per a transicions més suaus entre etapes, per exemple amb una major continuïtat entre 0-3 i infantil i primària, o entre diversos programes de secundària, general o de formació professional. Facilitar marcs i eines per l'avaluació i aprenentatge mutu dels

docents, via protocols robustos d'avaluació entre iguals i millor formació dels directors. Dotar la formació professional de recursos, per millorar la formació i capacitat investigadora dels docents sobre els mètodes pedagògics que ells mateixos empren, o sobre l'ús i anàlisi de dades que els poden permetre entendre i encarar millor les necessitats dels seus estudiants, entre altres coses. La llista no és curta, és cert, però és concreta, i tenim suficient coneixement sobre molts d'aquests temes per posar-nos a treballar. La voluntat política i la inclusió dels diferents actors implicats per la presa de decisions és clau per fer-ho amb garanties.

famílies o l'administració. Si això és així per les escoles en general, és un problema encara més significatiu per aquelles on el context és més complicat. Si els mestres no estan cremats per sobre la mitja, és que realment tenen vocació!

Fora bromes, sempre hi pot haver un esforç individual per millorar les coses, una motivació extra o la casualitat de que un centre compti amb un lideratge extraordinari o un equip especialment compromès. Però la capacitat per transformar les coses té una dimensió organitzativa i sistèmica important.

"La cultura professional dels docents, la seva capacitat de col·laborar entre ells i l'actitud que tenen vers els seus alumnes i les famílies són determinants de la justícia i inclusió d'un sistema educatiu que es desenvolupen en el context de l'escola"

Què creus que podrien fer els centres educatius per millorar l'equitat?

Hi ha molts determinants de la justícia i inclusió d'un sistema educatiu que es desenvolupen en el context de l'escola. Des de la cultura professional dels docents, la seva capacitat de col·laborar entre ells i l'actitud que tenen vers els seus alumnes i les famílies, fins a la cultura general del centre en relació a l'aprenentatge acadèmic, però també a qüestions relatives a la vida en comú, com el respecte entre iguals o la participació dels alumnes en la presa de decisions que els afecten. Tots són aspectes determinants.

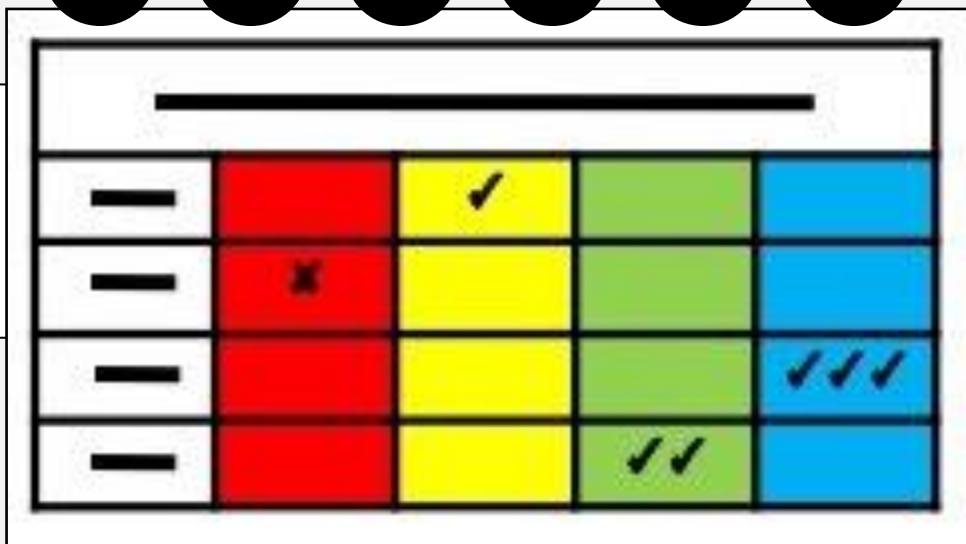
De totes formes, val a dir que les escoles tenen una capacitat limitada, sovint davant expectatives molt altes i necessitats il·limitades que se'ls imposa des de fora, siguin les

Un cas clar d'això són els recursos disponibles, i si aquests es distribueixen en funció de les necessitats. Per agafar un exemple que crec sonarà familiar a qualsevol professor, i sobre el que potser en parlem poc: el temps. Com podem millorar la col·laboració professional al centre, el temps dedicat a l'anàlisi individualitzat de l'alumnat, el disseny d'estratègies pedagògiques innovadores, etc. si prèviament hem enterrat als docents amb un munt d'altres obligacions i sota una organització del treball que poc hi tenen a veure?

RUBRIC TO SELF-ASSESS SCHOOL EQUITY

RÚBRICA PER AUTO-AVALUAR L'EQUITAT ESCOLAR

One of the first outputs of the project is a rubric to self-assess school equity. You can download the document by clicking the image below.

Un dels primers productes del projecte és una rúbrica per auto-avaluar l'equitat escolar. Podeu descarregar el document clicant la imatge superior.

Our partnership is formed by the following institutions, which are schools, universities and educational authorities from Belgium, Italy, Romania, Spain and the United Kingdom. All of them are coordinated by the Inspectorate of Education of Catalonia.

La xarxa està formada per nou institucions, centres educatius, universitats i autoritats educatives de Bèlgica, Espanya, Itàlia, Regne Unit i Romania; coordinats per la Inspecció d'Educació de Catalunya.

